

и който отнапрѣдъ ги възмущаваше: и понеже тоя съдъ бѣше политически, той почна тѣмъ да служи. Напусто Робертъ-Лиде, новия комисаръ на Конвента, искаше щото Шалие да бѣде съденъ въ Парижъ, за да го отърве отъ едно пристрастено съдебно отмъстяване; но авторитета на Конвента се оказа безсиленъ и Шалие бѣше казненъ (на 16 юлий), като *бескористенъ разбойникъ*, споредъ както го наричаше Лионския вѣстникъ. Самъ Линде едва не бѣше задържанъ като заложникъ, а мѣжду това той съ забѣлжителна умѣреностъ състави отчета си за тие събития и каняше Събранието да не употребява сила срѣщу града който „бѣ прѣдаденъ искрено на републиката“.

Дѣйствиелно бунтовниците изказваха републикански убѣждения и заявяваха, че искатъ да отърватъ само Парижъ отъ тиранията на анархиститѣ.

Но заговора скоро се обнаружи.

Единъ очевидецъ на тия събития, откровенъ противникъ на революцията, абатъ Гилонъ де-Монтлеонъ прави слѣдующето признание: „роялизма се бѣше тайно промѣкналъ въ *Народната и републиканска комиссия на общественото спасение*“.

Може да се издири, какъ работата се е усилвала въ тая посока.

На 4 юлий властитѣ бѣха издали слѣдующата прокламация: „населението на Рона и Лоара обявява, че то е готово да умре за защитата на народното, републиканско и свободно прѣдставителство“.

На 8, същитѣ тия власти утвърждаваха, че Конвента състои само отъ една останала шайка мръсници и бунтовници; тѣ рѣшиха да сформиратъ една департаментска армия, подъ началството на гражданина *Перенъ по прозвание Преси*. Това бѣше графъ де-Преси, бивши гвардейски подполковникъ. Скоро той стана господаръ на града.